Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 37. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 28-го ЛЮТОГО 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 28, 1984 No. 37. VOL. XCI.

Помер письменник Іван Смолій

Джерзі Сиіті, Н. Дж. (Л. К.). — ще не прогомоніла жалобна пісня по Іванові Керницькому, коли це знову українською громадою сколихнула сумна вістка, що в п'ятницю, 24-го лютого ц.р., у Ютиці, Н. Й., по важкій недузі на 69-му році життя відійшов у вічність письменник Іван Смолій — людина глибоких релігійних і громадських чеснот — осиротивши дружину Марію, з дому Рапач, дочку Наталку, заміжню за Родіоном Герецем; троє внуків — Леоніда, Агнету і Дениса, — та дві дочки Лідію і Галю.

Св. п. Іван Смолій

Іван Смолій народився 14-го серпня 1915 року у Михнівці, повіт Турка, на Бойківщині. Будучи людиною постійного творчого росту і наполегливої праці, він займав різні громадські становища і був творцем різновидного літературного жанру. І. Смолій — головний редактор „Народної Волі", офіційного органу Українського Братського Союзу (УБС), активний член Спілки Українських Письменників у екзилі „Слово", заступник голови Спілки Українських Журналістів Америки (СУЖА), видатний письменник, публіцист есеїст, літературний критик, фейлетоніст (псевдо — Максим Булька), автор оповідань, нарисів, п'єс, фейлетонів і ряду статтей на політичні і літературні теми.

Літературний дебют І. Смолія, знаменувало оповідання „Зустріч" у львівському щоденнику „Новий Час" у 1937 році. У році 1939 видавництво „Межа" надрукувало його п'єсу „Життя на вазі", в тому ж році він дав до друку у видавництві „Батьківщина" свою повість „Гранатові історії", що не появилася через воєнні обставини. У роках 1937-39 він поміщував свої короткі оповідання у львівській пресі.

У 1947 році, з виїздом І. Смолія на еміграцію до Західньої Німеччини, вийшла його перша збірка оповідань „Дівчина з Вінниці" (Регенсбург, 1947). У тому ж році Смолій виемігрував до Америки; тут його праця розгорнулася ще буйніше, ніж досі, бо невдовзі появилася його повість „Кордони падуть" (Мюнхен, 1951), відтак п'єса „Ніч над пшеничною землею" (1954), збірка оповідань „Манекени" (Буенос Айрес, 1956), опісля збірка оповідань „Зрада" (Буенос Айрес, 1959).

У 1960 році у Видавництві „Свобода", з яким св. п. І. Смолій довгі роки тісно співпрацював, появилася

Закінчення на ст. 4

Синодальна Комісія розглянула проєкти святкувань 1000-ліття хрищення

Рим. — У неділю і понеділок 19-го і 20-го лютого ц.р. тут відбулося чергове засідання Синодальної Комісії 1000-річчя Хрищення України Священного Синоду ієрархії УКЦ, в якому взяли участь усі члени цієї Комісії: Митрополит Максим Германюк, ЧНІ, голова; Владики: Михаїл Гринчишин, ЧНІ, секретар; і Василь Лостен, член Комісії.

Комісія обговорила дві справи: духовну обнову, як підготовку до святкування 1000-річчя хрищення України; проєкти, які відносяться до цілої Української Церкви.

Щодо першої точки, Комісія звернеться окремим листом до епархіяльних Комісій, піддаючи конкретні вказівки підготовки святкувань Ювілею. Щодо другої точки Комісія розглянула деякі проєкти, які відносяться до цілої Української Церкви і які розгляне Священний Синод ієрархії УКЦ на своєму найближчому зібранні.

УІТ проголосило другий науковий конкурс

Кент, Огайо. — Управа Українського Історичного Товариства (УІТ) проголосила другий науковий конкурс на найкращі наукові праці з історії України. Фундатором конкурсу є Український Літературний Фонд ім. Івана Франка в Чикаго.

Жюрі УІТ, яке очолює проф. Любомир Винар, відповідає за вибрання найкращих історичних творів, які появилися друком або були переслані в машинописі за роки 1982 до 1984 включно. До розпорядимости стоять дві нагороди: перша у висоті 1,000 дол. і друга у висоті 500 дол.

Темою конкурсової праці може бути окремий період української історії, праці з української історіографії, а також дослідження присвячені схемі і термінології історії України. Праця може бути видрукована або написана в українській або англійській мовах. Машинопис повинен мати не менше 150 сторінок тексту, а друкована праця не менше 100 друкованих сторінок, не включаючи бібліографію. Конкурсове жюрі у складі трьох осіб — два інші члени жюрі будуть призначені пізніше, — провівши оцінку надісланих праць, признає, згідно з вимогою, першу і другу нагороди.

Праці треба надсилати в трьох машинописних примірниках або трьох видрукованих примірниках на адресу: Ukrainian Historical Association, P.O.Box 312, Kent, Ohio. 44240.

ПІДПІЛЬНА „СОЛІДАРНІСТЬ" ЗАКЛИКАЄ ДО БОЙКОТУ ВИБОРІВ

Варшава, Польща. — Підпільне радіо забороненої профспілки „Солідарність" заговорило у Варшаві в четвер вечором, 23-го лютого, вперше від жовтня минулого року і передало відозву підпільних лідерів бойкотувати місцеві вибори, які мають відбутися в липні цього року.

Ті, що чули передачу на протязі шістьох хвилин, говорять, що заклик прочитав Збіґнєв Буяк, голова підпільної Національної координаційної комісії. Підпільний лідер „Солідарности" З. Буяк переховується весь час від введення військового стану в Польщі в грудні 1981 року.

Підпільне радіо „Солідарности" останній раз виступило ще 23-го жовтня минулого року. Його передачі дуже короткі з огляду на засекреченість і намагання не допустити до виявлення службою безпеки при допомозі високочутливої апаратури.

Як відомо, польський парлямент вирішив відкласти загальні вибори до парляменту, термін якого кінчається цього року, з огляду на побоювання бойкоту або серйозних демонстрацій незадоволеного польського суспільства політикою комуністичного режиму.

Минулого тижня західні кореспонденти повідомляли з Варшави про протести вірних робітничої парафії тракторного заводу „Урзус" проти переведення їх парафіяльного священика, прихильника „Солідарности", в глуху сільську місцевість. Цього тижня появилися нові клопоти для режиму генерала Войцеха Ярузельского, який прикладає максимум зусиль, щоб заспокоїти польське суспільство. Але існують сумніви чи вдасться заспокоїти це суспільство цими методами і цією дійсністю, які саме стали причиною неспокою, — твердять обсерватори.

В ЛИВАНІ ЗАКІНЧИЛИ ЕВАКУАЦІЮ ПІХОТИНЦІВ

Бейрут, Ливан. — Морська піхота ЗСА, яка перебувала на бейрутському летовищі як частина міжнародних сил миру в Ливані, закінчила в неділю, 26-го лютого, свою евакуацію з летовища на прибережні кораблі, а летовище негайно після евакуації морської піхоти зайняли міліція шиїтів і протиурядові частини ливанської армії.

У неділю вполудне останній броневик морської піхоти покинув летовище і тим самим закінчив 17-місячне перебування морської піхоти на бейрутському летовищі, під час якого загинуло 262 морських піхотинці.

В той час, як італійські та британські контингенти міжнародних сил миру евакувалися з Ливану повністю, 1,250 французьких парашутистів залишилися в Ливані, чекаючи заміни їх військами ОН. Понад 100 американських морських піхотинців залишилися також у Бейруті як частина залоги для охорони американського посольства в ливанській столиці та охорони резиденції американського амбасадора в передмісті Бейруту, Ярзе.

Годину після евакуації морської піхоти два американські військові кораблі обстріляли сирійські артилерійські становища в горах навколо Бейруту у відплату за обстріл сирійською протиповітряною обороною американського неозброєного розвідувального літака.

У Вашінгтоні речник Департаменту оборони полковник Билл Гадсон заявив, що корабель „Ню Джерзі" дав 16 вистрілів із своїх гармат калібру 16 інчів, а міноносець „Карон" вистрелив 50 разів зі своїх гармат калібру п'ять інчів.

Незабаром після евакуації морської піхоти в Бейруті посилилися бої між різними ливанськими ворогуючими фракціями, особливо на так званій „зеленій лінії", яка розділяє переважно християнський східній Бейрут від західнього мусулманського. У цій перестрілці був убитий один французький парашутист. Французький військовий речник сказав, що це був 88-ий французький вояк, убитий в Ливані за 17 місяців.

Р. МЄДВЄДЄВ ПОПАВ У НЕЛАСКУ

Москва. — Совєтська міліція зайняла сторожеві пости при вході до мешкання так званого „дисидента", марксистського історика Роя Мєдвєдєва, загороджуючи шлях чужоземним кореспондентам відвідати цього загадкового „дисидента".

Р. Мєдвєдєв, сказав, що йому не пояснили причини запровадження охорони його мешкання.

Він також сказав, що йому дозволяють вільно виходити і заходити, а також дозволяють відвідувати його совєтським громадянам, але перед відвіданням треба показати міліції пашпорт. Але західні кореспонденти, які намагалися відвідати Р. Мєдвєдєва, мусіли повернутися назад, міліція не дозволила їм відвідати історика, хоч дозволяють комунікуватися телефонічно.

Р. Мєдвєдєв, науковий критик совєтської системи, використовує марксистську методу аналізи історичних явищ і ніби тому не переслідується совєтськими тюремними властями. Дотепер до нього мали вільний доступ чужоземні кореспонденти, які вважали його як аномалію в совєтській тоталітарній системі загального переслідування і суворої заборони будь-якої дисидентської думки. Відносна воля Мєдвєдєва викликає підозріння, що вся затія з Мєдвєдєвим є старанно обдумана кампанія баламутства: на одному, двох прикладах допущення сумнівної дисидентської діяльности, совєтські каральні органи КГБ намагаються представити Заходові свободу наукової думки. Крім того, так звана дисидентська діяльність Мєдвєдєва не завжди шкодила совєтській тоталітарній системі, дуже часто було навпаки, вона допомагала їй баламутити західній науковий світ та суспільну думку взагалі.

Покищо не відомі цілі зміни тактики совєтських властей відносно історика Мєдвєдєва. Такий сам спосіб ізоляції застосовується до Єлени Боннер, дружини справжнього дисидента і борця за права людини Андрея Сахарова, яка користується повною свободою, але їй заборонено зустрічатися з іноземними кореспондентами чи дипломатами.

Особливо насторожує проти „дисидентства" Мєдвєдєва його оплакування передчасної смерти совєтського лідера Юрія Андропова і вихваляння його короткого перебування при владі, яке Мєдвєдєв опублікував у „Ню Йорк Таймсі" 15-го лютого. Мєдвєдєв, на відміну загальній світовій думці про жорстокість і підступність Андропова як за часів його перебування на посаді керівника КГБ, так і за часу 15-місячного перебування на вершинах влади у Кремлі, називає Андропова „гуманним великим керівником з ще більшими поступовими плянами, які йому не вдалося здійснити".

Про саму смерть Андропова Мєдвєдєв сказав таке: „Його ім'я ввійде в нашу історію, а впродовж багатьох років більшість нашого народу згадуватиме його смерть з жалем".

В Чикаґо постав відділ УАКРади

Чикаґо (Н.Н.). — У суботу, 11-го лютого, відбулися тут, у будинку сеньйорів, ширші громадські збори, скликані комітетом Українського Демократичного Руху, який досі виконував ролю зв'язкового з керівництвом Української Американської Координаційної Ради і делегати якого брали участь в основуючому з'їзді Ради у Вашінґтоні.

Голова комітету інж. Олексій Коновал відкрив збори та поінформував про дотеперішню працю і запропонував присутнім оформити місцевий Відділ Української Американської Координаційної Ради. Завданням Відділу мало б бути не дублювати чи конкурувати з працею місцевого Відділу УККА, з якого виступив ряд організацій, але нав'язати тіснішу співпрацю між цими організаціями та окремими громадянами, що наставлені критично до УККА. Разом з цим ця організація в Чикаґо та в стейті Іллиной мала б дати підтримку і творити людську та фінансову базу для заходів централі Координаційної Ради у напрямі оздоровлення громадського життя й привернення правопорядку в українській громаді.

Місцевий Відділ Координаційної Ради буде проявлятися у тих ділянках суспільної діяльности, які вимагають координації та ширшої ініціятиви різних установ і груп, а які були поза увагою громадської дії в Чикаґо.

Дискусія, в якій взяло участь з десяток місцевих діячів різних політичних переконань та безпартійних, ішла в цьому напрямі. Збори прийшли до висновку, що настав час, щоб у Чикаґо, цьому великому українському осередку, постала сильна координуюча організація усіх демократичних сил, які прагнуть піднести рівень та оздоровити суспільне життя.

Збори однодушно вирішили вибрати тимчасову управу, завданням якої буде вже виконувати всі обов'язки місцевого керівництва Відділу, включно зі збіркою вкладок та датків на громадські централі, УАКР та СКВУ, як також втримувати зв'язок із централею. Одночасно тимчасова управа працюватиме в напрямі підготовки ширших Загальних зборів з можливо найбільшою участю делегатів членських організацій Ради та поодиноких її фізичних членів, прихильних їй громадян. Такі збори заплянувано відбути в неділю, 1-го квітня ц.р.

У висліді узгіднення кандидатів обрано такий склад тимчасової управи Відділу: Андрій Іванів — голова; д-р Василь Маркусь — перший заступник голова; Юліян Юринець, Михайло Ольшанський, д-р Модест Ріпецький — заступники голови; інж. Олексій Коновал — секретар; мґр Маріян Хамів — скарбник; ред. Юрій Степовий — пресовий референт; інж. Олексій Пошиваник — референт молоді; та Ореста Яримович, Катерина Баран і Василь Косогор — члени управи. До контрольної комісії увійшли Іванна Гарасовська, Мирон Дахнівський і Михайло Мельник.

Крім цього, обрано ширшу раду Відділу у складі понад 20 осіб, відомих громадських діячів у Чикаґо. Управа займеться поточними завданнями, головно реєстрацією членства, приєднанням членських організацій і збіркою фондів. Член ширшої ради д-р Роман Залуцький опрацьовує проєкт статуту-правильника місцевого Відділу. На Загальних зборах 1-го квітня програму діяльности нового Відділу на зовнішньому і внутрішньому відтинках представлять д-р Мирон Куропась і д-р В. Маркусь.

ВПИСИ ДО ФІЛІЇ УМІ

Йонкерс, Н. Й. — Український Музичний Інститут оголошує вписи учнів до філії в Йонкерсі при 38 Лінкольн Террес. Навчання веде проф. Лев Стругацький. Кляси: фортепіян і вокальний ансамбль. Всі учні беруть участь в імпрезах нюйоркського Відділу УМІ; приймається дітей і дорослих. Можна телефонувати на числа: (914) 964-0628 в Йонкерсі, або (212) 595-2549 в Ню Йорку.

Вийшов фільм про „чекістів" і „українських буржуазних націоналістів"

Київ. — Київська газета „Радянська Україна" помістила у числі з 4-го лютого ц.р., „роздуми" з приводу появи нового совєтського пропагандивного фільму „Провал операції — Велика медведиця" пера Володимира Здоровеги, які нібито мають бути урядовою рецензією на новостворений кінофільм у студії ім. О. Довженка режисером А. Буковським за сценарієм Л. Корнешова. В „роздумах" автор пише про „злочинний характер українського буржуазного націоналізму" і „героїв" фільму — чекістів, які вели „важку і небезпечну боротьбу з бандитизмом і тероризмом", з тими, які ще в 1947 році (нам відомо, що ще й у 1950) „гавкали короткими чергами автоматів, піднімали до неба заграви пожеж, терором, кулею, зашморгом прагнули перегородити дорогу новому життю, ті, які іменували себе борцями за самостійну Україну, а насправді були її найзапеклішими ворогами і душогубами".

Очевидно, В. Здоровега не вияснює у рецензії, хто були ті „другі", чим володіли „чекісти", його вимріяні герої. Про це можна б писати томи книг, особливо про нечувані в історії злочини „героїв" фільму, виідеалізованих автором НКВДистів і їх помічників, що перетворили західні області України у ті повоєнні роки в суцільну руїну.

Каже В. Здоровега, що фільм „Провал операції — велика медведиця" „політично гострий і надзвичайно актуальний. У сучасному українському мистецтві, а надто у кінематографії мало творів, у яких би відображались події драматичної історії західних областей України перших повоєнних літ". Започаткували її численні публіцисти, каже совєтський пропагандист-рецензент, але тема чекає ще, мовляв, „свого Шолохова, свого Довженка". Він у дальшому каже, що художнє дослідження цієї теми конче потрібне ще й тому, що на „щедро зволоженому зливою шовіністичних заяв та й вчинків високопоставлених державних осіб на заокеанському ґрунті відбувається своєрідна раанімація політичних мерців".

В кінці В. Здоровега показує нам для чого потрібна була йому (а чи тільки йому?) названа рецензія в „Радянській Україні", а може також і в інших українських газетах. Йому не сподобався влаштований у Вашінгтоні Тиждень поневолених народів з участю віцепрезидента Джорджа Буша, амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй Джін Киркпатрик і самого президента Роналда Регена, які заявляли, що „Ваша боротьба — це наша боротьба; Ваша мрія — це наша мрія... Ви є совістю вільного світу". А потім він щось там ще згадує про Михайла Кухтяка і влаштовану КҐБістами пресову конференцію в Києві, „горе прем'єра з фашистської милості", „аномалію і закордонних параноїків" тощо.

„Боляче і гірко згадувати минуле, — пише в кінці Здоровега, — але радісно від того, що воно назавжди кануло у безвість". Треба думати навпаки: писання В. Здороveги і йому подібних вказують на відродження українського націоналізму в Україні, що його не змогли таки поховати комуно-московські окупанти під „величною будовою совєтського реального соціялізму".

„ЗАПУСТИ" СУА В БРУКЛИНІ

Бруклин, Н. Й. (М. Л-Р). — Заходами 21-го Відділу Союзу Українок Америки тут в неділю, 4-го березня ц.р., о год. 12:30 по полудні, в Авдиторії школи св. Духа, при 160 Північ 5-та вулиця відбудуться „Запусти" з танцювальною забавою, до якої приграватиме оркестра „Блискавка". Доїзд до школи св. Духа підземкою ЛЛ до Бетфорд авеню; для автомобілів багато місця для паркування; простора заля. Аранжером вечора буде Ярко Яблонський. Вступ для дітей і молоді до 14-го року життя вільні. Бажанням організаторів є згуртувати на цьому вечорі якнайбільше молоді і старших та пожвавити культурне та громадське життя громади.

У СВІТІ

МІЖ В'ЄТНАМСЬКИМИ окупаційними військами і повстанцями Камбоджі відбувся під кінець минулого тижну завзятий бій поблизу табору некомуністичного народно-національного визвольного фронту. Військові джерела Таїлянду говорять, що бій почався ще в середу три милі на схід від табору. Понад 40,000 втікачів проживає в таборі за кордоном напроти таїляндського села Сангае. Великі сили в'єтнамської піхоти, підтримані 22-ма танками, броневиками, сильним вогнем артилерії, мінометним і ракетним вогнем намагалися зайняти табір. Про результати цього наступу покищо немає кінцевих даних.

НАЙВИЩА РАДА збройних сил Арґентини зарядила арештувати вже третього головнокомандуючого, який привів Арґентину до поразки у війні з Британією за Фальклядські острови в 1982 році. Колишній командуючий силами країни 55-літній генерал Базіліо Лямі Дозо був арештований після переслухання перед верховним судом Арґентини. В середу були арештовані адмірал Аная і генерал Ґальтієрі, обвинувачені в недбальстві та невмінні керувати країною, що привело Арґентину до війни, а потім і до поразки. Всі троє були членами військової хунти, яка правила тоді країною і наказала зайняти Фальклядські острови, що й привело до рішучої відсічі Британії та ганебної поразки Арґентини.

ЗАМАСКОВАНИЙ ТЕРОРИСТ вистрілом убив у четвер, 23-го лютого, видатного еспанського соціялістичного політичного діяча. Офіційні представники заявили в Мадриді, що цей акт терору правдоподібно був спрямований на підрив виборів у провінції басків, які мають відбутися в неділю. Жертвою впав сенатор Енріке Касас Віля, провідний кандидат до парляменту в провінції басків Ґіпузкоа, який був завзятим поборником тероризму.

В АМЕРИЦІ

ДВОПАРТІЙНА КОМІСІЯ для редукції дефіциту в урядовому бюджеті, яка складається з членів Сенату і Палати Репрезентантів та членів Уряду, покищо не дійшла до жадного порозуміння. Наради комісії відбуваються в атмосфері взаємних обвинувачень і використовування форуму для партійних передвиборчих цілей. Економісти й інші спостерігачі заявили, що в такій атмосфері ледве чи можна буде говорити про конкретні справи дефіциту тимбільше, що відносини між обидвома політичними партіями радше гіршають у зв'язку з демократичними кокусами в Айові і Ню Гемширі та вибором делегатів на демократичну Конвенцію, яка відбудеться в липні. Як відомо, президент Роналд Реген пропонує знизити дефіцит у бюджеті на 100 більйонів долярів, але він не хоче погодитися на зменшення видатків на оборону і не бажає встановляти нових податків.

РЕЧНИКИ ДЕПАРТАМЕНТУ справедливости, які перевіряли справу книжки Джиммі Картера, яку у 1980 році використовували республіканці і навіть сам Роналд Реген для своєї передвиборчої кампанії, кажуть, що їм не вдалося встановити вини чи особи, яка займалася викраданням цієї книжки з урядовими статистичними даними, які були доступні тільки для осіб тісно пов'язаних з Адміністрацією Картера.

КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ чимраз більше включаються у поборення політики озброєння, зокрема посилення продукції нуклеарної зброї, і закликають своїх вірних влаштовувати молитовні походи і релігійні протестні акції проти цієї нищівної зброї, яка може довести до фізичної руїни людство і його культурні та інші надбання. Такі релігійні походи зі свічками заплямовані у Південній Каролайні і стейті Вашінгтон, де стаціонують деякі підводні човни з погінною нуклеарною силою і нуклеарними ракетами на покладі.

ПРОБЛЕМА АМЕРИКАНСЬКОЇ допомоги для Ель Сальвадору стала предметом гострої дискусії між речниками Адміністрації президента Роналда Регена і законодавцями в обидвох палатах Конґресу. Деякі дискутанти взагалі ставлять під сумнів правильність політики Уряду в Центральній Америці, інші вимагають узалежнення економічної і військової допомоги для пошанування прав людини в тій й інших латиноамериканських країнах, які таку допомогу отримують. Багато конґресменів і сенаторів, головно демократів, ставлять під сумнів звідомлення спеціяльної комісії Генрі Кіссінджера і її пропозиції. Більш поінформовані особи звертають увагу, що економічну допомогу ЗСА сальвадорський уряд використовує для особистої наживи причетних до цього урядових осіб. Згідно з пляном Уряду ЗСА, Ель Сальвадор мав би отримати в черговому фіскальному році 400 мільйонів долярів допомоги.

АНТИКАСТРІВСЬКА і антикомуністична організація кубинців „Омеґа-7" призналася, що це її люди виконали численні атентати на кубинські мешканеві об'єкти і автомобілі кубинських дипломатів в Маямі на Фльориді і в Ню Йорку, де міститься місія Куби до Об'єднаних Націй. Декілька осіб, членів цієї організації, стали перед судами в Ню Йорку і Маямі. Їм загрожує тюрма аж до 15 років і грошова кара від 15 до 30,000 долярів.

ГОЛОВА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОЇ підкомісії в Палаті Репрезентантів конґресмен Тимоті Вірт, демократ з Кольорадо, звернувся до телекомпаній і радіостанцій, щоб вони передчасно не подавали передбачувань чи неперевірених вислідів виборів, бо це вносить замішання серед виборців. Дуже часто, заявив конґресмен Вірт, телекомпанії передбачують висліди виборів навіть тоді, як самі вибори ще навіть не розпочались. Підкомісія Вірта була дуже затурбована передбачуваннями кокусів у стейті Айова, дослівно кільканадцять хвилин перед початком голосування.

ПОСАДНИК ЧИКАҐО Геролд Вашінгтон передбачує, що негритянські і пуерторіканські виборці, які колись байдуже ставились до вислідів всяких виборів, візьмуть масову участь в голосуванні цього року і в більшості голосуватимуть проти президента Роналда Регена. Г. Вашінгтон, чорний посадник другого з черги найбільшого міста в ЗСА, уважає, що об'єднана негритянсько-пуерторіканська виборча сила є дуже велика. Про це він мовляв, мав нагоду переконатись під час виборів в Чикаґо.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Твердий Президент

На своїй 22-ій пресовій конференції, відколи президент Роналд Реґен перейняв урядування у Білому Домі 22-го лютого ц. р., Президент виявляв деяке схвилювання. Він сподівався, що невдача мирової місії Заходу під проводом Америки в Ливані спонукає акредитованих у Білому Домі представників деяких неприхильних теперішньому Урядові газет ставити запити з гострим вістрям критики. Так і сталося: кілька початкових запитів стосувалися не вступної короткої заяви Президента, що схоплювали його вимоги до Конґресу, а Ливану і відкликання з Бейруту американських морських піхотинців. Шпилем тих критичних завваг був запит, чи він, Президент, прийме димісію державного секретаря Джорджа Шулца, який повинен би зректися свого посту у висліді невдачі політики на Близькому Сході. Реґен негайно відповів „ні" — він має повне довір'я до Шулца і він не вважає, що ситуацію на Близькому Сході треба характеризувати, як невдачу американської закордонної політики. Реґен широко представив мировий плян, який спонукав вислати до Ливану міжнародне військо — не тільки американських морських піхотинців, але й континґенти вояків з Великобританії, Франції й Італії. Він твердив, що тих американських вояків не відкликано, а тільки переведено на інше місце — на чердаки кораблів Шостої фльоти. Президент кількакратно повторив, що як довго існують шанси замирення в Ливані — Америка буде активно сприяти всім новим спробам.

Можна цілком розуміти американського Президента, що він мусить мати залізні нерви в ситуації, коли виборчий рік спонукує його демократичних суперників та цілу неприхильну йому демократичну більшість Палати Репрезентантів до демагогічних атак, які раз-у-раз називають його, Реґена, "президентом багатирів", а не бідних громадян, та не цураються навіть суто персональних образливих висловів. Але Роналд Реґен виявив на цій останній своїй пресовій конференції, що він твердий, готовий іти з Конґресом і — в ділянці закордонної політики — з Совєтським Союзом на компроміси, але й непоступливий у такій принциповій справі, як оборона безпеки країни. Він так само повторив своє постійне становище проти зрівноважування бюджету новими податками і вказував на успіхи своєї економічної політики за останніх три роки: переборення інфляції, пожвавлення продукції, зменшення безробіття. На запит, чому він не послухав порад, щоб раніше відкликати вояків з Бейруту, він правильно відповів, що він у всіх важливих справах нараджується з членами Уряду й тими найближчими співробітниками, які мають куди кращі інформації про існуючий стан справи, як сторонні люди. І він кількакратно підкреслив, що остаточне рішення приймає він — інколи навіть всупереч становищу найближчих дорадників. Цим Реґен, як і не один з його попередників, підкреслив ролю американської президентури, як найвищої і вирішної в Америці установи.

Роналд Реґен має сильний арґумент на оборону своєї політики: тепер Америка сильніша, як була три роки тому і тепер в Америці краще, як було три роки тому. Він не обмежується до оборони проти закидів з демократичного боку, тільки сам атакує. Він називає своїх демократичних противників „великими видаткувачами", які коштом народу, накладаючи на людей щораз нові податки, хочуть рятувати баланс державного бюджету і які байдужі на справу забезпеки країни — тепер і на майбутнє. Коли американська й частково закордонна преса представляє ситуацію на Близькому Сході, як „катастрофу", він, Роналд Реґен, рішуче відкидає таку характеристику. За його твердженням нема місця на слово „дизастер" — „катастрофа", — а тим, які вказують на жертви серед американських вояків в Ливані, він відповідає: „Я говорив з численними батьками загинулих у Ливані вояків і ніхто з них не вважає, що це була жертва зайва, непотрібна".

Коли дотепер ніхто з вісьмох демократичних кандидатів на президента не формулював своєї позитивної програми, тільки обмежувався до неґації „реґенізму", Реґен у своїй короткій вступній заяві назвав три конкретні справи, якими повинен зайнятися Конґрес: повести боротьбу проти злочинства, — привернути молитву у школах, — і спільно з Урядом зредукувати дефіцит державного бюджету. У традиційному хронічному суперництві між Білим Домом і Капітолем за примат в державі — є у Білому Домі від трьох років тверда людина поважного державницького формату. Коли йому закидають, що він надто часто виїздить на відпочинок, він відповідає: американський президент не має ніколи ферій — він після урядування у своєму кабінеті бере з собою акти до приватного помешкання, а виїжджаючи з Вашінґтону тільки змінює місце праці, але далі навантажений працею.

Не було ще ні одного з 39-ти попередників Реґена, який не нарікав на тягар праці, зв'язаний з його становищем. І кожний з них передчасно старівся. Були кращі й гірші президенти. Колись історія скаже своє справедливе слово про Роналда Реґена.

Володимир Душник

РОЗРУХИ І НЕСПОКІЙ У ПОЛЬСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ

Останні події в Польщі, в досі здисциплінованій Польській Католицькій Церкві, вказують на щораз більше зростаючий конфлікт між польською католицькою ієрархією та католиками-вірними.

З історії знаємо, що Польська Католицька Церква була завжди остоєю польського націоналізму та до певної міри також польського шовінізму, головно у відношенні до непольського населення в кожночасній Польщі, зокрема якщо мова про українців, білорусів, жидів і литовців.

Тепер, як бачимо, наступає зудар між польською ієрархією та польськими католицькими вірними. Це не абияка трагедія для тих поляків, які думали, що Польська Католицька Церква, як і минулих років, стане символом опозиції до комуністичного режиму у Варшаві.

За життя померлого кардинала Стефана Вишинського, Польська Католицька Церква, якщо не була в одвертій опозиції до варшавського маріонеткового режиму, то щонайменше стояла осторонь від нього.

З приходом польського примаса Юзефа Ґлємпа на кардинальський престіл та повстання „Солідарности" ситуація змінилася драстично, коли рядові польські священики масово почали підтримувати рух робітничої юнії „Солідарність". І хоча цього офіційно не сказано, є ознаки, що коли Лєх Валенса відвідав Папу Івана Павла II в Римі минулого року, йому недвозначно сказано, що дальша антирежимна політика „Солідарности загрожує не тільки цій вільній професійній спілці і її членам, але також католицькій Церкві. Ми також певні, що під час зустрічі ген. Войцех Ярузельський перестеріг Папу, що коли „Солідарність" не припинить своєї діяльности — інтервенція Совєтського Союзу майже запевнена.

Кардинал Ґлємп, маючи на увазі евентуальне добро католицької Церкви — людина практична і до певної міри угодовець. Ідучи цією дорогою, він почав забороняти католицьким священикам давати притулок в костьолах членам „Солідарности", які ховалися від арешту режимною поліцією. Він теж заборонив священикам бути членами „Солідарности" чи брати участь у будь-якій діяльності її.

Кілька днів тому кардинал Ґлємп переніс о. Мєчислава Новака з парохії в Урсусі, промислового передмістя Варшави, за його систематичну підтримку „Солідарности". І цей саме крок спровокував протест 2,000 парохіян проти рішення кардинала Ґлємпа. Вислано також спеціяльну делегацію до кардинала Францішка Махарського, архиєпископа Кракова, якого загально вважають більш непримиренним до комуністичного режиму, ніж кардинала Ґлємпа.

Польський католицький примас старається зберегти Польську Католицьку Церкву шляхом деякої обмеженої співпраці з безбожницьким комуністичним режимом, проти чого виступає рядове духовенство та тисячі вірних.

Чим цей загрозливий конфлікт скінчиться та чи скінчиться взагалі — це питання недалекого майбутнього.

Р К

СОВЄТСЬКА АРМІЯ І ОКУПАЦІЯ В ОЧАХ СХІДНІХ НІМЦІВ

Як відомо, щороку в днях між 23-им лютого і 1-им березня Східня Німеччина святкує т. зв. „День совєтської армії" і „Крайовий день народної армії". В тому самому часі відбувається також „Тиждень братерства зброї". Згідно з головою Місії Східньої Німеччини в Бонні, в цьому тижні дозволяється совєтським воякам, які перебувають у Східній Німеччині, відвідувати німецьких вояків і їхні родини і мати з ними товариські стосунки. Метою таких відвидин є закріпляти „приязнь" між совєтськими і східньонімецькими вояками.

Одначе Зіґфрід Куппер, голова Всенімецького інституту в Бонні, твердить, що такої приязні взагалі немає і що такі зустрічі призначені для політичних лекцій і пропаганди. Замість дружніх почуттів супроти совєтських вояків, східньонімецькі вояки мають до них велику погорду і недовір'я. Всіх совєтських вояків у Східній Німеччині є 400,000 осіб.

Один східньонімецький капітан, який втік до Західньої Німеччини, розповідає про погані умовини, в яких живуть совєтські вояки у Східній Німеччині. Мешканеві обставини їхні є незрівняно гірші від тих, у яких живуть німецькі вояки, а їхня праця значно тяжча від праці німців. Бараки совєтських вояків розташовані, як правило, в ізольованих місцевостях, і ці вояки не мають ніякого контакту з німецьким цивільним населенням. Ці червоноармійці часто мусять відбувати непосильно довгі марші. Платні для цих солдатів незвичайно низькі. Єдиний зв'язок між обома арміями (німецькою і совєтською) є тільки у вишколі: совєтські старшини „вчать" німецьких вояків, як вживати совєтського виробу модерну зброю.

Згідно з угодою між Москвою і Східньою Німеччиною, совєти мають право переводити раптові воєнні суди над німецькими вояками.

Наділі, совєтське мілітарне управління у Східній Німеччині є фактичним урядом Східньої Німеччини, а комуністичний уряд східньонімецький не має якогось більшого практичного значення.

Совєтські війська розміщені в 45-ти місцевостях-центрах у Східній Німеччині. Вони становлять найбільш чисельну совєтську силу поза кордонами СССР і є великою загрозою для Західньої Німеччини й інших країн НАТО.

Німецьке цивільне населення, як теж східньонімецька армія, яка нараховує 210,000 душ, уважають совєтських вояків за окупаційну армію і тому виявляють слушну ненависть до них і самого СССР.

Ця ненависть до совєтів тепер збільшується, коли совєтська команда почала інсталювати атомові ракети у Східній Німечині, як противагу до американських атомових ракет, які тепер привезено до Західньої Німеччини й інших країн-членів НАТО.

Володимир Барагура

Примеркла жалощами райдуга „Веселки"

(На смерть двох співробітників журналу)

Жалобний список співробітників журналу для дітей „Веселка" поповнився новими іменами. Ще не прогули похоронні дзвони по педагогові, поетесі, письменниці, приятельці дітей та квітолюбові — співробітниці „Веселки" Галині Чорнобицькій в Австралії, як знову їх скорботне голосіння сповістило про майже одночасну смерть двох співробітників журналу — ілюстратора мистця-маляра Михайла Михалевича й письменника-гумориста Івана Керницького, популярно званого „Івасем", що писав під псевдом Ікер.

Обидва покійні тісно пов'язані з „Веселкою" відданою співпрацею на протязі майже 30 років, тобто від дня появи журналу 15-го вересня 1954 року.

Помер Михайло Михалевич 9-го лютого ц. р. на 78-му році життя. Уроджененець Києва, він по матері нащадок козацьких оборонців Батурина перед москалями за гетьманування Івана Мазепи. По дідові Панасові Михалевичеві, засланому царським урядом на Сибір за громадську й національно-політичну діяльність, Михайло продовжував традицію активної боротьби за волю України в лавах Карпатської Січі. Через дружину посвоячений із родами Ліндфорсів-Русових.

Студіював Михайло Михалевич мистецтво в Київському інституті. В 1931 році перебрів нелеґально річку Збруч і поселився в чеській Празі. Тут студіював у Мистецько-промисловій школі, яка мала европейську славу. Опісля два роки студіював у Державній академії графіку. Як мистець-маляр писав ікони, іконостаси, виконував стінописи в церквах, театральні декорації, мистецькі афіші. Кілька років перед смертю почав забарну працю над великим полотном — картиною Хрищення Руси-України. Оформив багато книжкових видань, спеціяльністю його були обкладинки до книжок і стилізовані написи. Йому належить мистецько-графічне оформлення багатьох дитячих книжок, в тому друге видання Володимира Барагури збірки історичних оповідань „Меч і книга", до якого, поруч Петра Андрусева, виконав додаткові ілюстрації й кольорову обгортку. У „Веселці" почав співпрацювати ілюстратором від початку її появи. Малював історичні картини, баталістичні сцени, побутові картини, мітологічні мотиви. Любив малювати звірят, зокрема коней.

Любив дітей і молодь, турбувався її майбутнім, журився долею „Веселки", тішився її успіхами, болів її трудношами. В листі до редакції з 3-го листопада м. р. писав: „Посилаю останні ілюстрації. Рука відмовляє послуху... „Веселку" покидаю нерадо".

Ще не пролунав радісний спів „Многоліття" Іванові Керницькому, 70-ліття якого відзначали різні установи й організації при кінці 1983 року, як уже похоронні дзвони сповістили про його передчасну й несподівану смерть.

Його співпраця з „Веселкою" не була випадкова, але була логічною консеквенцією і продовженням його творчоїпраці з початку 1930 років, коли то Івась почав друкувати перші свої твори для дітей у львівському „Дзвіночку", який редаґував поет Юра Шкрумеляк, а потім д-р Володимир Калина. У своїй літературній творчості Івась пішов двома паралельними шляхами — „великої літератури" для дорослих і „малої літератури" для дітей і молоді. Робив це свідомо й доцільно, розуміючи, що без підготування молодого читача не буде споживача плодів літературного процесу в майбутньому.

Ікер писав оповідання, нариси, художні спогади, ґазетні фейлетони, казки, гуморески, веселі історійки, анекдоти, п'єси, сценічні картини, монтував радіоавдиції для дітей, що передавалися у виконанні дітей школи св. Юра і Ню Йорку на радіомовленні оо. Василіян о. Патриком Пащаком.

Поруч співпраці в „Дзвіночку" І. Керницький до спалаху Другої світової війни друкував свої писання в львівському тижневику „Неділя" (оповідання „Миколайко") та співробітничав у дитячому журналі „Малі друзі" під редакцією Богдана Гошовського. В українському видавництві Краків-Львів у 1943 році вийшла книжечкою його п'єса чотири картини „Квіт папороті" або „Малий Мирон" про дитячі роки Івана Франка. Написав теж одноактову сценку, яка вийшла циклостильним виданням „На Білій Горі" про поета-пробудника Галицької Землі Маркіяна Шашкевича. У книзі „Ми і наші діти" її впорядник і редактор Богдан Гошовський оцінив „Квіт папороті" як найкращий твір у цьому жанрі української дитячої літератури.

Крім „Веселки" І. Керницький поміщував свої писання у сумівському журналі „Крилаті", в журналі пластового новацтва „Готуйсь!" та писав на дитячі теми в „Свободі", „Новому шляху" (Вінніпеґ), в альманахах, збірниках тощо.

Писання І. Керницького для дітей відзначаються вмілим вибором теми і роз-

Закінчення на ст. 4.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ І 1000—ЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА НА УКРАЇНІ

Описуючи часи великого розквіту Київської держави, проф. Михайло Грушевський в 1-му томі Історії України-Руси (стор. 523) подає, що з розповсюдженням „християнства, Володимир підтримував заразом і зв'язані з ним сторони культурного життя, що були з ним нерозлучні... у Візантії, як і на Заході...і тому християнство було заразом ключем, можна сказати, до цілої тодішньої цивілізації".

Якщо згадати, що за чотири роки має бути світле 1000-ліття з того часу, коли Володимир Великий впровадив християнство на землі Руси-України та поширював його на периферіях своєї імперії, яка охоплювала майже цілу Східню Европу, то тяжко повірити, що друга політична й культурна еміґрація з України буде дійсно готова цей величний та неповторний ювілей належно стрічати...

Щотільки принесла українська преса відомість про „Відзначення роковин державности й соборности в метрополітальному Дітройті", де головний промовець проф. Роман Шпорлюк згадує, що „завданям історика є не тільки нотувати події, але їх пояснювати та бути зв'язковим між окремими часово віддаленими історичними подіями. Без повного і правдивого знання своєї минувшини, нарід не може розуміти своєї сучасности, не може будувати основ своєї кращої майбутности". Він також заявив, що не маємо відповідної національної солідарности та виявив наявність контроверсійних наставлень „до таких велетнів духа і знання як Іван Франко, Михайло Грушевський та Митрополит Андрей Шептицький.. і подав сумну „вістку, що наша визначна вчена проф. Наталія Полонська-Василенко, віддавши все своє життя для нашої історіографії, доживала віку в самоті і забутті".

Час до часу чуємо запити вдумливих осіб, чому 50-мільйонова нація з найбільшими еміґраційними хвилями після двох світових війн у XX столітті досі не спромоглася дати культурному світові своєї історії в йому зрозумілих мовах, хоч час тих еміґрацій триває вже понад 60 років. А історія України в світових мовах, без найменшого сумніву, належить до тих найбільш важних видань, які треба конечно дати науковому й політично-дипломатичному світові, як і своїм молодим ґенераціям, на час світлого й неповторного ювілею — тисячоліття від часу впровадження офіційного християнства на Україну Володимиром Великим.

Щоб належно доповнити підготову до 1000- ліття християнства на Україні, Наукова Рада найстаршої (63-річної) екзильної наукової інституції — Українського Вільного Університету, потребує лише фінансових засобів для перекладу „Історії України" проф. Наталії Полонської-Василенко на світові мови.

Отже, апелюємо до української спільноти згаданого метрополітального Дітройту, великого города Чикаго, метрополії світу — міста Ню Йорку з його околицями та всіх інших, а зокрема до наших „Сеньйорів" на Фльориді, до яких здається, ще найбільше доходить запах євшан-зілля з рідного краю... Ваші дрібні заощадження з пенсійних доходів розбудять і тих, до кого подув євшану з рідної землі майже не доходить... 100,000 долярів це невеликі гроші для сьогоднішньої еміґрації, бож такі й більші суми жертвують і поодинокі патріоти, але вони вможливлять згаданій Науковій Раді при Українському Вільному Університеті продовжувати переклад історії України на світові мови. Чеки або перекази (money orders) виставляйте на: Ukrainische Freie Universitat і пересилайте до: Ukrainische Freie Universitat, Pienzenauerstr. 15, 8000 Munchen, 80 West Germany.

Тих, що хочуть відтягати пожертви від податку чи бажають користуватись місцевою поштою, просимо пересилати чеки або перекази до українського банку

Закінчення на ст. 3

Юрій Гаєцький

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ ТА ГЕТЬМАНЩИНА

(до 350-ліття академії)

I.

Цього року припадає світлий ювілей створення найвищої школи в Україні. Для гідного відсвяткування цієї події Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ), влаштував два семінари на цю тему і присвятив одно число журналу Києво-Могилянській Академії.

Києво-Могилянська Академія виводить своє походження від Братської школи Богоявленського Братства на Подолі в Києві, яка була зорганізована в 1613 році.

Від початків свого існування вона потребувала матеріяльної опіки та охорони від Запорізького війська та від гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного (1616-22). Сагайдачний розумів велику вагу цієї школи та жертвував великі суми грошей для її підтримки з козацької скарбниці. Він також записав усіх козаків до Братства та залишив малий ґарнізон в Києві,щоб охоронити школу від напасти з боку місцевої адміністрації. Після смерти, в 1622 році, Сагайдачний залишив велику частину майна на своєму тестаменті на потреби школи і тим зробив прецедент для своїх наслідників.

Один з них, гетьман Іван Кулага-Петражицький, в 1632 році, прихильно ставився до плянів митрополита Петра Могили і допоміг йому злучити Братську школу з Лаврською школою в Київську Могилянську Колеґію. Свою апробату Петражицький потвердив універсалом і обіцяв новій колеґії підтримку „всего Війська запорізького".

Це створило відповідну атмосферу і багато козаків почали посилати своїх синів туди до школи. Під час 1630 і 1640 років багато з них покінчили колеґії і брали визначну участь в Хмельниччині та в урядах його безпосередніх наступників. Між ними були гетьман Іван Виговський (1657-59), Павло Тетеря (1663-65), Іван Самойлович (1672-87) та генеральні старшини Федір Лобода, Тиміш Носач, Іван Чернята, Іван Кравченко, Семен Третяк й Іван Груша. Також в той час виховувалися учні, які опісля стали духовними провідниками українського народу. Йоанікій Ґалятовський, Варлаам Ясинський, Антоній Радивиловський, Теодосій Сафонович і Гавриїл Домецький.

За гетьмана Богдана Хмельницького (1648-57) і після заснування Гетьманської Держави, Могилянська Колеґія ввійшла в іншу фазу. Тепер школою опікувалася козацька адміністрація. Хмельницький розумів потребу мати наукову інституцію, яка б вишколювала кадри для козацької адміністрації і щедро опікувався колеґією. Він надав Братському манастиреві, який був патроном колеґії, сім сіл для фінансової підтримки колеґії. Також Хмельницький виробив для манастиря привілеї шинкування горілкою і медом без податків для збільшення приходів для колеґії. Його земельні надання, привілеї та спеціяльно асиґнування грошей для колеґії створили новий прецедент піклування школою для його наступників і дало колеґії можливість існування в пізніших часах. Хмельницький також післав свого сина Юрія туди на навчання.

Крім фінансування Хмельницький всіляко ґарантував існування колеґії у своїх трактатах з поляками. В Зборівській Угоді (1649), яка визнала нову козацьку державу, окрема стаття відносилася до колеґії. Також в Білоцерківській угоді (1651) після Берестечка, колеґія була запевнена свого існування.

Під час гетьманату Хмельницького створилася традиція посилати дітей козацької старшини до Могилянської Колеґії, щоб вони, здобувши вищу освіту, стали представниками нової старшинської верстви. Знову з боку колеґії та її академічних кіл вияви вдячности Хмельницькому появилися під час його переможного в'їзду до Києва в 1648 році. Тоді його величали в спеціяльних панеґіриках,як „Мойсея України" та „Богом даного самодержавця Руси". Інші панеґірики були скомпоновані після Зборівської кампанії та по його смерти.

Політику Хмельницького до колеґії продовжував його наслідник Іван Виговський, сам учень цієї школи. Він включив існування тієї школи в свою Гадяцьку Угоду (1658), яка мала включити Україну як третього партнера в Польсько-Литовській Державі.

Та почалася „Руїна" — період воєн, наїздів, урядів двох чи трьох гетьманів нараз. Польща і Московщина поділилася Україною в т. зв. Андрусівській Угоді (1667). Київ був кількакратно сплюндрований. Будинки колеґії згоріли, студенти і професори були розпорошені, а Братський манастир втратив свої посілості на Правобережній Україні, які залишилися під Польщею. Московські воєводи в Києві втручалися у внутрішню адміністрацію колеґії і виганяли студентів з Правобережної України. Загрожувало закриттям колеґії.

Одначе навіть тоді козацька старшина підтримувала Могилянську Колеґію. Київські полковники Павло Яненко-Хмельницький та Василь Дворецький подарували понад двадцять будинків в Києві на приходи школи. Гетьман Юрій Хмельницький сконфіскував посілості свого попередника Виговського в Києві і подарував їх колеґії. Гетьман Петро Дорошенко надав Братському манастиреві приходи з перевозів через Дніпро, а гетьман Іван Брюховецький та Дем'ян Многогрішний надали посілості в Остерській та Козелецькій сотні, Київського полку, Братському манастиреві.

Та це була тільки тимчасова опіка, яка не могла забезпечити існування та розвиток школи. Щойно за гетьмана Івана Самойловича (1672-87), прийшли більші пожертви. Період „Руїни" закінчився і почалася відбудова Гетьманщини — тепер обкроєної тільки до Лівобережної України. Самойлович як ґрадуант колеґії відновив річні дотації грошей на колеґію з козацької скарбниці та розпочав період меценатства, яке закінчив його наступник Іван Мазепа.

За час „Руїни" вийшли нові ґрадуанти, які пізніше посіли визначні становища в Гетьманщині. Між ними були: Олексій Туранський, генеральний писар 1709-16; Андрій Руновський, наказний генеральний писар 1742-49; Степан Максимович, наказний полковник стародубський 1725; Константин Лисеневич, суддя чернігівського полку 1739-57 та Михайло Мокрієвич, суддя чернігівського полку 1730 -их років.

(Продовження буде)

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1983

ASSETS:

* Bonds	$35,914,700
* Common stocks	391,084
Mortgage loans on real estate	3,033,654
Certificate loans and liens	829,770
Cash on hand and on deposit	552,943
Other invested assets	8,000,000
Accident and health premiums due and unpaid	3,287
Life insurance premiums and annuity consideration deffered and uncollected	168,219
Investment income due and accrued	895,282
TOTAL:	$49,788,943

** Assets are valued according to statutory requirements and the basis of Valuations prescribed by the National Association of Insurance Commissioners in the book "Valuations of Securities."*

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	$31,781,439
Aggregate reserve for accident and health certificates	16,544
Orphan's Fund liability	158,257
Supplementary contracts without life contingencies	11,446

Certificate and contract claims:

Life	$327,885
Accident and health	—0—
Provisions for refunds payable in following calendar year — estimated amounts:	
Apportioned for payment to December 31, 1984	750,000
Premiums and annuity considerations received in advance less $ none discount; including $29,388 accident and health premiums	742,813
Commisions to fieldworkers due or accrued	107,965
General expenses due or accrued	210,783
Taxes, licenses and fees due or accrued	20,000
Net adjustment in assets & liabilities due to foreign exchange rate	974,450
Unearned investment income	188
Amount withheld or retained by Society as agent or trustee	5,840
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	5,714
Printing plant expenses due and unpaid	11,957
Mandatory securities valuations reserve	396,066
Unexpired subscriptions to Official Publication	52,944
Deficit net worth of subsidiary	320,247
TOTAL liabilities	$35,894,541
Unassigned funds & special reserves	13,894,401
TOTAL:	$49,788,943

GENERAL EXPENSES

	Insurance				
	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
Salaries and wages	$368,804	$27,522	$110,090	$44,036	$550,454
Insured benefit plans for employees	214,405				214,405
Field conferences other than local meetings				6,775	6,775
Medical examination fees	3,635				3,635
Fees of public accountants and consulting actuaries	27,022				27,022
Traveling expenses	24,294		2,208	17,668	44,170
Advertising	10,952			10,952	21,904
Postage, express, telegraph and telephone	26,100		10,440	15,660	52,201
Printing and stationery	20,016			20,016	40,032
Cost or depreciation of furniture and equipment	22,153				22,153
Rental of equipment	17,227				17,227
Lodge supplies less $ (none) from sales					—0—
Books and periodicals	1,291				1,291
Bureau and association dues	2,945				2,945
Insurance, except on real estate	34,796				34,796
Collection and bank service charges	8,387		10,956		19,343
Sundry general expenses	44,076				44,076
Refund of sundry expenses	(312,350)				(312,350)
Official publication				615,411	615,411
Expenses of Supreme Lodge Meetings	22,152			22,152	44,304
Youth Sport Activities				6,996	6,996
Donations, Scholarships, Etc.				162,118	162,118
Convention Expenses				112,702	112,702
Real estate expenses			827,172		827,172
Investment expenses not included elsewhere			1,310		1,310
General Expenses Incurred	$535,913	$27,522	$962,179	$1,034,489	$2,560,105
General Expenses unpaid December 31, previous year	4,528			100,212	104,740
General Expenses unpaid December 31, current year	10,783			200,000	210,783
General Expenses paid during year	$529,658	$27,522	$962,179	$934,701	$2,454,062

TAXES, LICENSES AND FEES

	Insurance				
	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
Employee withholdings	$(108,267)	$(8,079)	$(32,318)	$(12,927)	$(161,593)
State insurance department licenses and fees	14,414				14,414
Other state taxes	27,080	2,020	8,083	3,233	40,418
Federal taxes	113,899	8,499	33,999	13,599	169,998
All other taxes	7,366				7,366
Taxes, Licences and Fees Incurred	$54,492	$2,441	$9,764	$3,905	$70,604
Taxes, licences and fees unpaid December 31, previous year	10,000				10,000
Taxes, licences and fees unpaid December 31, current year	20,000				20,000
Taxes, licences and fees paid during year	$44,492	$2,441	$9,764	$3,905	$60,604

RECONCILIATION OF LEDGER ASSETS:

Increases in Ledger Assets:

Premiums on life certificates & annuity considerations	$2,845,547
Accident and health cash premiums, including 5,454 certificate, membership and others fees	82,676
Amounts increasing Orphans Fund	2,637
Gross investment income	4,772,546
Income printing plant	1,065,664
Reinsurance exp. refund	96
From sale or maturity of ledger assets	994
Total increases in ledger assets	$8,770,163

Decreases in Ledger Assets:

Certificate and contract claims (life)	$1,600,844
Accident and health	10,000
Interest on certificate funds	1,737
Surrender values	468,800
Refunds to members	736,705
Total paid members and beneficiaries	$2,818,087
Paid for claims on supplementary contracts without life contingencies	3,473
Commission to fieldworkers:	
Life insurance and annuities	417,441
Accident and health	9,665
Total:	$430,580
Decrease in Orphans Fund	$5,458
General expenses and fraternal payments	2,454,062
Decrease in escrow accounts	3,625
Taxes, licences and fees	60,604
Printing plant expenses	1,061,764
From sale of maturity of ledger assets	48,425
By adjustment in book value of ledger assets	16,586
Total decreases in ledger assets:	$6,899,194

RECONCILIATION BETWEEN YEARS:

Amount of ledger assets December 31, of previous year	$47,879,427
Increase (+) or decrease (-) in ledger assets during the year	1,870,968
Total ledger assets December 31, of current year	$49,750,395

REFUNDS TO MEMBERS

Applied to pay renewal premiums	$96
Paid in cash	736,609
Total	$736,705
Provision for refunds payable in following calendar year	750,000
Previous year payable	725,000
TOTAL REFUND TO MEMBERS	$761,705

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

Valuation Exhibit as December 31, 1983

Total admitted assets	$49,788,943

Liabilities & Unassigned Funds:

Reserve for life certificates	$31,781,439
Reserve for ADD certificates	16,544
Claim & accrued liabilities	4,096,558
Total liabilities	$35,894,541
Margin of safety to certificate holders	13,894,401
TOTAL:	$49,788,943

The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1983 was	138.71%
The ratio of interest earned on all funds during the year 1983 was	8.31%

(Signed by)
GEORGE SCHAUMANN, MAAA
CPS ACTUARIES
(Consulting Actuaries)

JOHN O. FLIS
Supreme President

ULANA M. DIACHUK
Supreme Treasurer

Громада Клівленду відзначила Січневі роковини

Українська делеґація в бюрі посадника Клівленду Юрія Войновича під час підписання прокламації „Стоять (зліва): заступниця настоятельки Сестра Іринея, настоятелька школи св. Йосафата Сестра Варвара, проф. Тарас Шмаґала, головний радний УНС; парох церкви свв. апостолів Петра і Павла о. Михайло Ревтюк, о. Іван Ставинський, парох церкви св. Йосафата; посадник Ю. Войнович; д-р Б. Футей; радний 21-ої дільниці інж. Іван Заяць; сидять В. Мудрак й інж. Ірина Кашубинська, заступниця голови 33-го Відділу СУА.

Заходами Українських Злучених Організацій—Відділ УККА, Клівлендська громада імпозантно відзначила день незалежности і соборности української держави. Вже 9-го січня посадник міста Парма Іван Петрушка проклямацією проголосив неділю, 22-го січня 1984 року, Днем Української Незалежности. 20-го січня посадник Клівленду Юрій Войнович прийняв у своєму бюрі делеґацію українського поселення (59 осіб) і вручив голові УЗО—УККА адв. Богданові Футеєві проклямацію, якою проголосив неділю, 22-го січня Днем Української Незалежности. 22-го січня український прапор маяв на маштах біля маґістратів у Клівленді і Пармі. .

В неділю, 22-го січня, у всіх українських католицьких і православних церквах були відслужені Св. Літургії в намірені українського народу з відповідними проповідями священиків, присвяченими історичним січневим подіям 1918—19 років.

29-го січня о год. 4-ій по полудні Святкова Академія із концертом відбулась в авдиторії парафії св. Володимира в Пармі. Святкові врочистості відкрив голова УЗО—УККА д-р Б. Футей, який у короткому вступному слові накреслив історичне значення двох дат 22-го січня 1918-19 роках і привітав наше духовенство обох віровизнань, представників американського політичного світу, воїнів всіх українських формацій, проф. д-ра Миколу Степаненка, віцепрезидента УНР в екзилі, який приїхав з Вашінгтону, щоб святочним словом звеличати свято, всіх присутніх, які виповнили залю по береги.

Після привіту відбувся апель комбатантських організацій: політичних ООЧСУ, виховно-молодечих СУМ, Пласт, яким проводив колишній вояк УПА Петро Дмитрик. Під час державного американськго гимну, який відспівала Люся Лещук пра акомпаньяменті Марти Самійленко, прапороносці з похилими прапорами віддали поклін упавшим воїнам за українську самостійну державу.

Потім Б. Футей поінформував авдиторію про отримання проклямацій від посадників міст Парма і Клівленд, і прочитав кілька речень посадника Клівленду Ю. Войновича, якими він високо оцінив патріотизм української молоді, яка відбувала голодівку 12-го січня в середмісті Клівленду. Д-р Б. Футей прочитав надіслане Благословення від Єпископа новоствореної . Епархії в Пармі Роберта Михаїла та від конгресменки Мері Роз Окар. Представник від стейтового сенату Ґері Суходольник прочитав проклямацію від Сенату, а від Міської ради, привітання і проклямацію прочитав радний 21-ої дільниці інж. Іван Заяць.

До святочного слова д-р В. Футей попросив проф. Миколу Степаненка. Прелеґент по короткому слові насвітлив історичні події на Україні й зупинився на історичних січневих датах, щоб пригадати, як він сам підкреслив, історичні дні 1918—19 років, коли вирішувалась доля Української Самостійної Соборної Держави. Він згадав, що вже в 1917 році в березні, вибухло повстання, започатковане Волинським полком у Петербурзі. Від того часу стала пробуджуватись серед українського населення національна свідомість і в спільних маніфестаціях домагались волі для українського народу і прав для України.

Прелеґент згадав, що деякі наші публіцисти невірно інформують українську громаду і вводять дезінформації. Він заперечив ці невірні інформації історичними фактами. Він згадав, як під час Визвольних змагань українці опанували ради військових депутатів і робітничо-селянські ради, проганяючи большевиків. Творились Просвіти, школи, видавалась преса, відбувались військові з'їзди, українізувалась Православна Церква; згадав великого державника Симона Петлюру, Крути, де сини України боролись за неї і склали свої голови, спільну могилу під Базаром.

Пізніше СВУ, СУМ, через УВО, ОУН, Карпатську Січ, Карпатську Україну, Акт 30-го червня, УПА, УГВР, Національна Рада, шестидесятники, московські тюрми та сибірські концтабори, заповнені українськими політичними в'язнями-все це є доказом, що український народ твердо стояв і стоїть на своїх державницьких позиціях, і ми як нація творитимемо всі нові і нові етапи визвольної боротьби, тільки, що нам треба одного— єдиномислія та соборницького думання, щоб завершити початe.

В мистецькій програмі виступив молодий бандурист Марко Фаріон, який проспівав у власному супроводі на бандурі дві пісні— „Єй, літа орел сизий" та „Іди від мене".

Присвяту героям під Крутами змістовно передав голова ТУСМ-у Мирон Василик, апелюючи до молодих студентів та молодих професіоналістів, кажучи їм, що їхнім обов'язком є також служити батьківщині— Україні, а не тільки дбати про власний добробут, про власне життя.

Відтак виступив місцевий хор „Дніпро" під керівництвом маестра Євгена Садовського при фортепіяновому супроводі Бориса Садовського. Хор виконав такі пісні „Весняний день", „Коли весною", „Вставай, Україно", „Летять качки" і „Наш стяг", своїм змістом і мистецьким виконанням полонивши публіку. Вся програма була повністю достосована до святкувань великих роковин самостійности і соборности України.

Українським національним славнем закінчено це величаве Свято Державности, програму якого зфільмувала телевізійна станція ББС.

Василь Мудрак

Історія...

Закінчення зі ст. 2.

— „Кредитівки" на адресу: Ukrainian Selfreliance Federal Union 1729 Cottman Ave., Philadelphia, Pa. 19111

Чеки слід виставляти на: Ass'n for Promotion of Ukrainian Science, No. 5069, (IRS No. 23-2137454).

Товариства й організації, які мають звільнення від податків, просимо вживати власні чартери для жертводавців та давати до преси висліди, щоб заохотити нашу спільноту включитись в загальнонаціональну справу — видання історії України в світових мовах на час ювілею 1000-ліття християнства в Україні.

Вступайте в члени УНС

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ, ЯК ВІДІЙШОВ ВІД НАС НА ВІКИ мій Незабутній МУЖ

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

ПАНАХИДА
за спокій Його душі
буде відслужена
в неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 11:30 ранку в церкві св. Юрія в Міннеаполісі, Мінн.

ДРУЖИНА

Спілка Українських Журналістів Америки

з глибоким смутком повідомляє Читачів української преси та ціле Громадянство, що в дні 24-го лютого 1984 року відійшов у засвіти після довгих терпінь на 69-му році життя, наш довголітній член і заступник голови СУЖА

сл. п. ред.

ІВАН СМОЛІЙ

відомий журналіст, головний редактор „Народної Волі", письменник і публіцист.

ПОХОРОНИ відбулися в Ютиці, Н. Й., у понеділок, 27-го лютого 1984 року, на місцевому українському католицькому цвинтарі.

Брак Його пера в нашій пресі відчуємо усі боляче.

УПРАВА СУЖА

Родині Покійного складаємо наші глибокі вислови співчуття, а Друзів-Журналістів просимо про молитви за спокій Його душі.

Українська Автокефальна Православна Церква
Свято-Троїцька Катедра в Ню Йорку

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в суботу, 25-го лютого 1984 року, по довгій і тяжкій хворобі, на 61-му році життя упокоївся в Бозі наш Дорогий Парафіянин та Братчик

СВ. П.

Сергій Швайковський

уроджений на Волині.

ПАНАХИДА у вівторок, 28-го лютого 1984 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в середу, 29-го лютого 1984 р. ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА о год. 10-ій ранку в церкві Святої Тройці, 359 Брум вул. в Ню Йорку, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Настоятель о. протопресвітер АРТЕМІЙ СЕЛЕПИНА
ПАРАФІЯЛЬНИЙ УРЯД, Б-во СВ. ВОЛОДИМИРА,
СЕСТРИЦТВО СВ. ОЛЬГИ та ЦЕРКОВНИЙ ХОР

З глибоким жалем повідомляємо Земляків-Підгаєчан та всю Українську Спільноту в широкому світі, що в середу, 15-го лютого 1984 р. в Ню Йорку відійшов у Вічність

сл. п.

Іван Керницький-Ікер

письменник-гуморист, журналіст, драматург, співредактор збірника „Підгаєцька Земля", фотоальбому „Мандрівка Землями Підгаєччини" та періодика „Слово Підгаєчан".

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в суботу, 18-го лютого 1984 р., з похоронного заведення П. Яреми до церкви св. Юра, а опісля на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Нехай світла пам'ять про Нього зберігається між нами на віки.

ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ПІДГАЄЧАН

Помер...

Закінчення зі ст. 1.

його повість „У зеленому Підгір'ї", його „найліпше продавана" книжка. І вкінці вийшов його роман „Неспокійна осінь" (Сучасність, 1981).

Творчість І. Смолія здобула чимало признань, відзначень і нагород — за повість „Кордони падуть" (Вінніпег, 1951), п'єсу „Ніч над пшеничною землею" (1954), збірку оповідань „Манекени" (Чикаго, 1956), оповідання „Жрець сліпої богині" (Буенос Айрес), і врешті в 1981-82 роках двічі здобув нагороду його останній роман „Неспокійна осінь".

В оцінці рецензентів, творчість І. Смолія відзначалася „не лише мистецькою формою і непересічним талантом, але твори його пронизувала любов до своєї землі, любов до братів українців із чітким виявом соборности українського народу... У його творах він відображував великі духовні вартості та моральні чесноти української людини".

Парастас і Панахиду біля відкритої домовини св.п. Івана Смолія у неділю, 26-го лютого, в місцевому похоронному заведенні відправив о. крилошанин Богдан Смик. Похоронні відправи були заповіджені на понеділок, 27-го лютого з похоронного заведення до місцевої української католицької церкви св. Володимира Великого, а опісля на місцевий український цвинтар біля Ютики.

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам на академічний рік 1984-85

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ**, на основі:

1. Фінансової потреби,
2. Студійних досягнень (оцінок),
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити **до 31-го березня 1984 р.**, на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНИХ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

АМЕРИКАНСЬКА МЕДИЧНА асоціяція запропонувала, щоб лікарі активно включилися у процес оздоровлення американської економіки і на один рік зрезигнували з підвишки платень і гонорарів за свої послуги. Речники Асоціяції заявили, що вони з подібним апелем були звернулися до лікарів в 1978 році і що відгуки лікарів в більшості були позитивні.

Джерзі Сити й околиця!

В неділю, 4-го березня 1983 р., о год. 3-ій по пол. в залі Українського Народного Дому при Фліт і Овкленд Авеню, ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСоюзу НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані члени Окружної Управи і конвенційні делеґати і по два представники наступних Відділів:

з Джерзі Ситі: 25, 70, 170, 171, 196, 270, 275, 286 і 287;

з Байону: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх Зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1984 рік
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, головного секретаря УНС
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У зборах візьме участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Білик, *голова*

Осип Зубрицький, *секретар* — **Володимир Бутковський** *касир*

Увага! *Увага!*

ЧИКАҐО й ОКОЛИЦЯ!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЧИКАҐІВСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у п'ятницю, 2-го березня 1984 р., о год. 7-ій веч. в залі Клюбу Сеньйорів в Чикаґо, Ілл. при 2355 Вест Чикаґо Авеню

Згідно правильника Окружних Комітетів, участь в нарадах повинні взяти урядовці Окружного Комітету, конвенційні делеґати 30-ої Конвенції і по два представники кожного Відділу, а саме:

17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 114, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243, 250, 259, 301, 379, 395, 299, 423, 425, 452, 472 і 499.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії
9. Слово головних урядовців
10. Схвалення пляну праці на 1984 р. і відзначення 90-ліття УНСоюзу
11. Різні справи і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

д-р Мирон Куропась, заступник гол. предс. УНС
Ґльорія Пашен, заступниця гол. предс. УНС
інж. Анатолій Дорошенко, гол. контролер УНС
Гелен Олек-Скатт, головна радна УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Михайло Ольшанський, голова

Едвін Блідий, касир — **Осип Шарун,** секретар

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Д-р Ростислав Р. Глива

Українська громада Алстинтавну та Янгставну, Огайо, вітає молодого професіоналіста, д-ра Ростислава Романа Гливу. Роман — син відомих й активних членів нашої громади Дмитра і Зоні Гливи, уродженої Соколовської. Дмитро, колишній довголітній господарчий референт Відділу УККА в Янгставні, Огайо, і разом з дружиною є активні члени при українській католицькій церкві св. Анни в Алстинтавн, Огайо. Там молодий Роман закінчив українську початкову школу при церкві св. Анни; служив вівтарним хлопцем, а також був добрим грачем гольфу в Ґолф лізі при тій же церкві, та пластуном. Роман закінчив стейтовий університет в Янґставні, Огайо, ступенем бакаляра. Вступив в каліфорнійський університет у місті Фулртон.

Д-р права Ростислав Глива

По трьох роках закінчив правничі студії у січні 1984 року, отримавши титул доктора права. Тепер Роман приготовляється до каліфорнійського стейтового адвокатського іспиту, після чого Роман має намір переселитись до Вашінгтону та взятися до правничої праці.

Роман одружений з Леннетте Міллер. Старший брат Романа, Тарас, має докторат права та вже довгий час проводить адвокатську канцелярію в Сейнт Анна, Каліфорнія. Складаємо ґратуляції батькам, а Ростиславові Романові бажаємо добрих успіхів.

Вся родина Гливів є членами 218-го і 230-го Відділів УНСоюзу.

Стефан Бурий

Примеркла...

Закінчення зі ст. 2.

горненням фабули та акції, знанням дитячої психіки, розумінням потреб і зацікавлень малих читачів, легким, прозорим стилем, барвистою й багатою, але зрозумілою мовою. Всі вони просякнуті добродушним гумором, погідним настроєм, бо Івась навіть на поважні й серйозні речі дивився з гумористичної точки зору.

Перед смертю Керницький приготовив до друку збірку кращих своїх писань із різних періодів своєї творчости. Більшість творів у збірці, це речі, друковані в „Веселці". Заголовок „Для дітей і про дітей". Мистецьке оформлення збірки виконав Едвард Козак — Еко. Збірка мала появитися в редакції і з передмовою Б. Гошовського. Несподівана смерть не дала авторові побачити її надрукованою.

Громадянство найкраще вшанує пам'ять І. Керницького посмертним виданням цієї збірки.

УВАГА! **УВАГА!**

ТОРОНТО й ОКОЛИЦЯ!

В суботу, 10-го березня 1984 р., о год. 2:30 по пол. в залі парафії Пресв. Євхаристії в Торонто, Канада при 515 Broadview Avenue

відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ

з таким порядком нарад:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповіді представників Екзекутиви УНСоюзу
8. Запити до представників УНСоюзу
9. Затвердження пляну праці на 1984 рік
10. Внески і запити

До участи в Зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делеґати.

У Зборах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Василь Дідюк, головний радний УНС
Богдан Зорич, директор Канадської Канцелярії

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Василь Шаран, голова

Іван Шлапак, *секретар* — **Яків Бурій,** *касир*

Перт Амбой і околиця!

В неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 2-ій по пол. в залі церкви св. Михаїла Схід 3-тя вул., МЕНВІЛ, Н. Дж.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, по два представники і конвенційні делеґати наступних Відділів:

104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 344, 349, 353 і 372

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету і і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1984 рік
9. Доповідь головного організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Степан Гавриш, головний організатор УНС
Олеся Орлян, обласна організаторка УНС

Архиєпископ Марко *почесний голова* — **Михайло Захарко** *голова*

Іван Бабин, *касир* — **Дарія Оріховська,** *секретар*

✝

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕТРОНЕЛЯ БІЛИНСЬКА, член УНС Відд. 164-го Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па., померла 22-го грудня 1983 року на 88-му році життя. Нар. 1894 року в селі Городиця, повіт Самбір, Західня Україна. Членом УНС стала в 1923 році. Залишила в смутку сина Івана з родиною, дочку Марію з родиною, сина Віктора, 4-ох внуків, 2-ох правнуків та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 28-го грудня 1983 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Її Пам'ять!
Теодор Дуда, секр.

МИХАЙЛО ПОПОВИЧ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 12-го січня 1984 на 68-му році життя. Нар. 9-го лютого 1916 року в Бережанах, Україна. Членом УНС став у 1963 році. Залишив у смутку дружину Варвару, доньок Керол Памер і Марію Якш та п'ятеро внуків. Похорон відбувся 14-го січня 1984 року на цвинтарі Чепел Гіллс в Елмгирсті, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

МИКОЛА ПОПОВИЧ, член УНС Відд. 14-го Т-ва „Українська Січ" в Джерзі Сіті, Н.Дж. помер 12-го січня 1984 року на 73-му році життя. Нар. в Збаражі, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Марію, синів Миколу, Данилка і Івана та трое внуків. Похорон відбувся 14-го січня 1984 року на цвинтарі св. Хреста в Норт Арлінґтоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Білик, секр.

ОЛЬГА ЦІММЕРМАН, член УНС Відд. 220-го ім. свв. Петра і Павла в Чикаго, Ілл., померла 2-го березня 1983 року на 82-му році життя. Нар. 1901 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила в смутку доньку Надію Мудру з родиною. Похорон відбувся 5-го березня 1983 року на цвинтарі св. Марії в Евергрін Парку, Ілл.

Вічна Її Пам'ять!
Е. Блідий, секр.

КАТЕРИНА ДІТКУМ, член УНС Відд. 304-го в Баффало, Н.Й., померла 10-го січня 1984 року на 90-му році життя. Нар. 14-го січня 1894 року в Україні. Членом УНС стала в 1940 році. Залишила в смутку доньок Стеллу Стентон, Неллі Филбі, Анну Фарлі, Тіллі Слиш і Гелен Бунгарнер. Похорон відбувся 13-го січня 1984 року на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Люістоні, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Гнатик, секр.

МИХАЙЛО ЗАДОРОЖНИЙ, член УНС Відд. 54-го ім. „Українська Січ" в Валлінгфорді, Конн. Помер 11-го січня 1984 року на 68-му році життя. Нар. 1915 року в Мерідені, Конн. Залишив у смутку дружину Марію і доньку Мері Еллен. Похорон відбувся 13-го січня 1984 року на цвинтарі св. Станислава в Мерідені, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Добчанський, секр.

ПЕТРО БУЛАТ, член УНС Відд. 245-го Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н.Дж., помер 11-го листопада 1983 року на 64-му році життя. Нар. 19-го липня 1920 року в Витлині, Західня Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Станиславу, доньку Марію з родиною, сина Володимира, брата з родиною в ЗСА, брата з родиною в Англії, матір, брата і сестру з родинами в Україні.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Мартиненко, секр.

ІРЕНА КОЛТУНЮК, член УНС Відд. 69-го Т-ва „Зоря" в Ню Йорку, померла 22-го листопада 1983 року на 78-му році життя. Нар. 4-го квітня 1905 року в селі Лука Мала, пов. Скалат, Зах. Україна. Членом УНС стала 1948 року. Залишила в смутку мужа інж. Мирослава П. Колтунюка. Похорон відбувся 26-го листопада 1983 року на цвинтарі св. Андрея в С. Бавид Бруку, Н.Дж.

Вічна Її Пам'ять!
Іван Різник, секр.

МИХАЇЛ КИРИЧ, член УНС, секретар і предсідник 327-го Відділу Т-ва „Запорозька Січ" в Гемпстеді, Н.Й., помер 10-го грудня 1983 року на 88-му році життя. Нар. 1895 року в селі Мунилівка, повіт Зборів. Членом УНС став 1926 року. Залишив у смутку 3 доньки: Стефанію, Марію і Анну; трьох синів: Андрія, Василя і Волтера, внуків і правнуків. Похорон відбувся 12-го грудня 1983 року на цвинтарі св. Дороги в Вестбирі, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Зеновія Зарицька, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 4-го БЕРЕЗНЯ 1984 р.

Філядельфія, Па. 30-ті Річні загальні збори Т-ва ім. Л. Мишуги 153 Відд., о год. 10:30 р., в Домі УНС, 5004 Н. Олд Йорк вул. Порядок нарад: відкриття і прийняття порядку нарад; вибір президії Заг. Зборів; відчитання і прийняття протоколу з попередніх З. З.; звіти Управи Відділу; звіти К. Комісії; дискусія над звітами і уділення абсолюторії Управі; вибір нової Управи; внески і побажання; закриття зборів. — Після зборів відбудеться традиційна гутірка з перекускою. Бажаючі можуть при нагоді зборів заплатити також свої членські внески. Проситься Вп. Членів Відділу прибути на збори. — проф. д-р Б. Гнатюк, гол., І. Одежинський, заст. гол., І. Скіра, секр., Б. Артимишин, кас.

НЕДІЛЯ, 18-го БЕРЕЗНЯ 1984 р.

Чикаґо, Ілл. Річні загальні збори 221-го Відд., о год. 1-ій по пол. в Домі УНС при 845 Вестерн вул. Управа Відділу просить все членство взяти активну участь у зборах. — Управа.

П'ЯТНИЦЯ, 30-го БЕРЕЗНЯ 1984 р.

Маямі, Фльорида. Річні загальні збори Т-ва ім. М. Лисенка, 368 Відд., о год. 6:30 веч., в залі Укр.-Амер. Клюбу при Н.В. 3595 35-та вул., Маямі, Фльорида. На порядку: звіти членів уступаючої Управи і К. Комісії, дискусія над звітами, уділення абсолюторії уступаючому проводові та вибір нової Управи і К. Комісії на біжучий рік, а відтак обговорення пляну праці, внески і закриття. Проситься всіх чл. взяти участь у нарадах. — А. Маринюк, секр.